

Prawda o Bogu

written by Tim Jennings, M.D. | November 30, 2007

Cały świat chrześcijański wyznaje, że Bóg jest naszym kochającym Ojcem, który umiłował nas tak bardzo, że posłał swego jedyne Syna, aby nas zbawił kosztem własnego życia. Chociaż jest to absolutnie prawdą, to czy my, chrześcijanie, harmonizujemy wszystkie nasze nauki z tą prawdą, czy też pozwoliliśmy, by błędne przekonania o Bogu wkrały się do naszych umysłów, serc, doktryn i kościołów?

Czy jest to możliwe, że trzymamy się błędnych wierzeń o Bogu, które oddalają nas od Niego, więc zamiast postrzegać Go jako naszego kochającego Ojca, widzimy Go jako kogoś, przed kim musimy szukać ochrony?

W Ew. Jana 17:3 czytamy wypowiedź Jezusa, że życie wieczne to 'poznanie Boga'. Z drugiego listu do Koryntian 10:3-5 dowiadujemy się, że duchowa walka w naszych umysłach jest toczona przy użyciu Bożej broni, niszczącej wszystko, co „przeciwstawia się poznaniu Boga”. Szatan atakuje prawdę o Bogu używając subtelnych wypaczeń, które uniemożliwiają nam poznanie Boga. Czy potrafisz je obalić? W pierwszym rozdziale listu do Rzymian Paweł mówi trzykrotnie, że kiedy odrzucamy 'poznanie Boga', wówczas „nikczemniejemy w swoich myślach”, nasze „bezrozumne serce staje się zaćmione”, a „umysł wypaczony”. Umysł nie może zostać uzdrowiony, dopóki trzymamy się kłamstw o Bogu.

Dzisiaj spostrzegłem jedno z nich - kłamstwo tak pospolite, że przyjmujemy je bez zastanawiania się,

jakby było prawdą. Autor artykułu w chrześcijańskim czasopiśmie, które czytałem, mówił o pojednaniu, twierdząc otwarcie, że na krzyżu Bóg Ojciec zabił swego Syna, aby sprawiedliwości stało się zadość. Otóż nie kwestionuję rzeczy oczywistej, że śmierć Chrystusa była jak najbardziej istotna do dokonania planu zbawienia. Z całego serca zgadzam się, że ludzkość nie mogłaby zostać zbawiona bez samoofiarniej śmierci Chrystusa, dzięki której objawił On prawdę o Bożym charakterze miłości jak również dokonał o wiele więcej.

Kwestionuję natomiast – nie! przeciwstawiam się! koncepcji, że Bóg jest katem, że nasz kochający Ojciec, wspaniały Stwórca, źródło wszelkiego życia, jest określany jako niszczyciel życia, zadający śmierć, oprawca i morderca!

Niektórzy natychmiast zaprotestują i powiedzą: „Czyż Bóg nie zniszczył świata potopem? Czyż nie zniszczył ogniem Sodomy i Gomory? Czy nie zabił pierworodnych Egiptu, 185,000 Asyryjczyków i wielu innych?” Moja odpowiedź jest następująca: Bóg wiele razy użył swojej mocy, aby położyć do grobu swoje dzieci, ale każde z nich zmartwychwstanie – albo podczas zmartwychwstania do życia, albo w zmartwychwstaniu potępienia (Ew. Jana 5:29). Bóg nie położył kresu ich życiu; Bóg jedynie zawiesił ich życie do chwili zmartwychwstania, kiedy znowu ożyją i każde z nich otrzyma swoje wieczne przeznaczenie – albo „zapłatę grzechu którą jest śmierć” albo dar Boży, którym jest „życie wieczne w Chrystusie Jezusie Panu naszym” (Rzymian 6:23 Dąbr.Wul.1973).

Chrystus przyszedł na ziemię, by doświadczyć śmierci, która jest „zapłatą grzechu”, ale żadna inna istota ludzka w historii Świata nie doświadczyła jeszcze tej śmierci. Zatem żaden przykład z Biblii nie wyjaśnia roli Boga w odniesieniu do krzyża. Musimy zbadać podane dowody odnośnie tego, co wydarzyło się na krzyżu i przeanalizować je w rozsądny sposób. Co więc ujawniają dowody dotyczące postępowania Ojca przy ukrzyżowaniu Jezusa i kto jest faktycznie odpowiedzialny za śmierć Chrystusa?

Jezus zawołał: „Boże mój, Boże mój, czemu mnie opuściłeś?” (Ew. Mateusza 27:46), a nie „Boże mój, Boże mój, dlaczego mnie zabijasz?” Świadectwo autorów ewangelii stwierdza, że to złoczyńcy bili Go, znęcali się nad Nim i ukrzyżowali Go – a nie Bóg! (Ew. Mateusza 26:47-27:56; Ew. Marka 14:43 – 15:41; Ew. Łukasza 22:47 – 23:49; Ew. Jana 18:1 – 19:37). W rzeczywistości nie mamy najmniejszego dowodu na to, że Bóg dotknął Swojego Syna na krzyżu. Bóg raczej potraktował Go jak nieuleczalnego, niedosięgalnego, nie dającego się zbawić grzesznika i wycofał Swoją chroniącą i podtrzymującą dłoń, a szatańskie moce zjednoczyły się ze złymi ludźmi, by zamordować niewinnego Syna Bożego (2 Koryntian 5:21). Chociaż Bóg miał moc powstrzymania ludzkich sił przed zabiciem swego Syna, to nie mógł tego dokonać i jednocześnie uratować świat. Dlatego ukrzyżowanie mogło nastąpić jedynie wtedy, gdy Chrystus *dobrowolnie złożył swoje życie i dopuścił do swojej śmierci*. Chrystus powiedział: „Nikt nie może odebrać mi życia, oddaję swoje życie, aby je znowu wziąć.” (Ew. Jana 10:17,18). Chrystus nie został zabity przez swojego Ojca – Chrystus został zabity przez nas, przez naszą ludzką niegodziwość, nasz egoizm, naszą grzeszność.

Jakie świadectwo wydaje to o Bogu, gdy widzimy Chrystusa dobrowolnie poddającego się i pozwalającego swoim stworzeniom na znęcanie się nad sobą aż do śmierci? Czy nie świadczy to o tym, że Bóg nigdy nie skrzywdził swojego Syna? Istotnie, Syn Boży cierpiał i zmarł na krzyżu dla zbawienia rasy ludzkiej i w celu usunięcia grzechu z Bożego wszechświata, ale NIE z ręki Ojca. Dowody biblijne uniewinniają Boga, który nigdy nie był i nie jest źródłem śmierci. Bóg jest źródłem życia! Nie jest On katem, ale sprawiedliwym Wybawicielem!

Odrzuć kłamstwa o Bogu, przyjmij prawdę objawioną przez Jezusa, pojednaj i zjednocz się z Bogiem,

i nawiąż z Nim przyjazne stosunki!